

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2017r.

Sąd Rejonowy w Krośnie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca SSR Monika Kordyś

Protokolant Dagmara Maślanka

w obecności oskarżyciela Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Krośnie A. S.

po rozpoznaniu w dniach: 07.04.2017r. i 21.06.2017r., sprawy karnej

R. L. (L.), s. K. i W. z d. T.,

ur. (...) w K.,

zam. J. (...)

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 3 do 7 kwietnia 2014r. w K. woj. (...) w W. woj. (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. w W. ul. (...) na kwotę 5.065,63 zł (sł. pięć tysięcy sześćdziesiąt pięć zł 63/100) w ten sposób, że podając się za przedstawiciela i pełnomocnika firmy Drukarnia (...) z siedzibą w K. ul. (...), zamówił w (...) S.A. w W. dostawę tektury falistej o parametrach 3E 31 2S 800x650 w ilości 1560m⁽²⁾ oraz 3B 31 2S 1200x650 w ilości 2340m⁽²⁾, następnie odebrał zamówiony towar w imieniu (...) A. K., po czym nie dokonał zapłaty należności za dostarczony towar w kwocie 5.065,63 zł wynikającej z faktury nr (...) z dnia 7 kwietnia 2014r., gdy w rzeczywistości nie był pełnomocnikiem (...), a powyższa firma nie zamawiała towaru – tektury falistej w (...) S.A., czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5.065,63 zł (sł. pięć tysięcy sześćdziesiąt pięć zł 63/100) (...) S.A. w W. ul. (...),

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

II. w okresie od 6 grudnia 2012r. do 27 lutego 2013r. w K., woj. (...), jako (...) DRUKARNIA (...) M. ul. (...), w celu udaremnienia wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 29 marca 2013r. – sygn. akt VI GC (...) – zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 09 kwietnia 2014r. – sygn. akt VI GCo (...) – uszczuplił zaspokojenie swojego wierzyciela T. N. przez to, że zbył składniki swojego majątku, tj. sprzedał nieruchomości:

- działki nr (...) położone w K. przy ul. (...) o pow. 10,6 ar, dla których Sąd Rejonowy w Krośnie prowadzi księgi wieczyste o nr (...), (...), za kwotę 350 000 zł (sł. trzysta pięćdziesiąt tysięcy zł) na rzecz osób trzecich,

- prawo użytkowania wieczystego na działkach o numerach: nr (...) o pow. 0,3054 ha oraz własność budynku użytkowego o pow. 156,76 m⁽²⁾ położone w K. przy ul. (...) b/n obręb P., dla których Sąd Rejonowy w Krośnie prowadzi księgi wieczyste o nr (...), za łączną kwotę 230 000 zł (sł. dwieście trzydzieści tysięcy zł) na rzecz osób trzecich,

czym jednocześnie, znajdując się w sytuacji grożącej mu niewypłacalności, uszczuplił zaspokojenie wielu swoich pozostałych wierzycieli, w szczególności:

- (...) Bank Spółdzielczy w S.,

- Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Inspektorat w K.,
- Urząd Skarbowy w K.,
- (...) SA W. ul. (...), (następca prawny (...) SA z siedzibą W. ul. (...)),
- (...) Sp. z o.o. (...)-(...) R., ul. (...),
- (...) Sp. z o.o. (...)-(...) T., ul. (...)
- (...) Sp. z o.o. (...). (...)-(...) G., ul. (...),
- (...) Bank SA (...)-(...) W., ul. (...),
- (...) M. D., (...)-(...) R., ul. (...),
- (...) S. C., W. (...) Sp. jawna Firma (...) w K.,
- (...) SA (...)-(...) W., ul. (...),
- (...) L. C. i J. D.,
- (...) Sp. z o.o.,
- (...) Sp. z o.o.,
- (...) GMBH Sp. z o.o. Oddział w Polsce, (...)-(...) W., al. (...),
- (...) Sp. z o.o. (...)-(...) D., ul. (...),
- (...) Sp. z o.o. D. F.,
- (...) Sp. z o.o. (...)-(...) P., ul. (...),
- W. C. (...) (...)-(...) K., P., ul. (...),
- Powiatowy Urząd Pracy (...)-(...) K., ul. (...),
- (...) SA (...)-(...) R., ul. (...),
- (...) SA,

- tj. o przestępstwo z art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 300 § 1 k.k. i w zw. z art. 300 § 3 k.k., w zw. z art. 11 § 2 k.k.

I. Uznaje oskarżonego **R. L.** za winnego popełnienia wyżej opisanego w **pkt I** czynu, a stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 k.k., przy czym przyjmuje w miejsce sformułowania zarzutu od słów: „nie był...” do słów: „...w (...) SA”, sformułowanie, iż oskarżony wiedząc, że mając zadłużenie w tej firmie nie otrzymałby kolejnego towaru na siebie podał nazwę firmy (...) założonej przez swoją siostrę A. K. z góry zakładając, iż za zamówienie to nie zapłaci i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. **skazuje** go na **karę** 1 (jednego) roku **pozbawienia wolności**, a ponadto na podstawie art. 33 § 2 k.k. **wymierza** oskarżonemu **karę grzywny** w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 zł (trzydzieści złotych),

II. uznaje oskarżonego **R. L.** za winnego popełnienia wyżej opisanego w **pkt II** czynu, a stanowiącego przestępstwo z art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 300 § 1 k.k. i w zw. z art. 300 § 3 k.k. i w zw. z art. 11 § 2 k.k., przy czym przyjmuje, iż na

chwile obecna firma (...) Sp. z o.o. zmieniła nazwę na (...) Sp. z o.o. i za to na podstawie art. 300 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. **skazuje** go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w miejsce orzeczonych wobec oskarżonego jednostkowych kar pozbawienia wolności **wymierza karę łączną** 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 39 pkt 2 k.k. **orzeka** wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia działalności gospodarczej związanej z działalnością poligraficzną i drukarską przez okres 5 (pięciu) lat,

V. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 4 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych **zasądza** od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w łącznej kwocie 1.951,65 zł (jeden tysiąc dziewięćset pięćdziesiąt jeden złotych i sześćdziesiąt pięć groszy), w tym opłatę w łącznej kwocie 900 zł (dziewięćset złotych).

Sygn. akt II K 835/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 czerwca 2017r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony R. L. z dniem 28 grudnia 2000r. zgłosił prowadzenie działalności gospodarczej pod firmą Drukarnia (...) (k. 772); prowadził działalność gospodarczą w zakresie szeroko rozumianych usług poligraficznych i drukarskich. Działalność ta prowadzona była w miejscowości M. przy ul. (...), z czasem w K. przy ul. (...); oskarżony miał w K. także magazyn przy ul. (...); prowadził w wyżej wymienionych zakresie działalność gospodarczą również na terenie (...) W ramach tej działalności wygenerował mnóstwo długów –

o czym poniżej. W świecie prowadzących działalność poligraficzno-drukarską firm – wiadomośc o tym, iż oskarżony nie reguluje swych zobowiązań rozeszła się i R. L., chcąc nadal parać się dotychczasowym zajęciem, nie mógł de facto tego czynić, gdyż nikt nie chciał mu sprzedać stosownych materiałów. Oskarżony wykoncypował sobie, że będzie nadal funkcjonował na przedmiotowym rynku, podszywając się pod otworzoną w tym celu z dniem 5 marca 2013r. na swoją siostrę A. K. działalność gospodarczą, której firma zgłoszona została jako: Drukarnia (...) (k. 891-892). Oczywiście było dla niego bowiem, że w żadnej z firm, w której dotąd się zaopatrywał jako R. L. nie zamówi żadnego towaru, więc uczynił to na nazwisko siostry i inną nazwę firmy. W rzeczywistości A. K. nie zajmowała się prowadzeniem żadnej działalności, nie dokonywała żadnych zamówień ani zleceń; nie znała się na działalności poligraficzno-drukarskiej. Mówiąc obrazowo – jak zeznają to świadkowie – na przysłowiowej pieczęcie widniała A. K., zaś wszystkim zajmował się oskarżony, przyjmował zlecenia, składał zamówienia w imieniu (...), odbierała zamówiony towar, wystawiał faktury i zlecała płatności, mając dostęp zarówno do rachunku „siostry”, „jej” poczty elektronicznej, korzystał również z zarejestrowanych na jej działalność telefonów. Drukarnia (...) nie zatrudniała żadnych swoich pracowników. Tak więc działając w opisany wyżej sposób, w kwietniu 2014r. oskarżony zamówił w firmie (...) SA w W. – z którą wcześniej współpracował i na rzecz której nie uregulował zaciągniętych przez siebie zobowiązań – dla Drukarni (...) tekturę falistą

o parametrach 3E 31 2S 800x650 w ilości 1560 m⁽²⁾ oraz o parametrach 3B 31 2S 1200x650 w ilości 2340 m⁽²⁾, na łączną kwotę brutto 5.065,63 zł (faktura VAT k. 878). Z pracownikiem (...) SA A. O. wszelkich rozmów i uzgodnień dokonywał oskarżony – prowadząc korespondencję e-mailową i telefoniczną (k. 862-890, nadto zeznania świadka A. O. k. 1814-1815, k. 745-746 oraz k. 786). Pomimo, iż zamówiona ilość tektury została przez (...) dostarczona i odebrana, w umówionym terminie 7 dni nie uregulował on płatności. A. O. kilkakrotnie wysyłała swych pracowników, by upomnieli się u oskarżonego o przedmiotowe pieniądze, lecz za każdym razem obiecywał, iż zapłaci na drugi dzień, lecz nie płacił i nie reagował również na jej monity e-mailowe. (...) SA A. O. odebrała natomiast wiele wykonywanych z zastrzeżonego numeru telefonu połączeń od siostry oskarżonego A. K., która usiłowała na nią wpłynąć, by ta odstąpiła od dochodzenia przedmiotowego roszczenia i dług po prostu

„anulowała”. Siostra oskarżonego przekazywała pracownicy (...), iż jej brat „ma dużo długów, gdyż on żyje z wyłudzeń towarów kosztem innych i że założył firmę (...) na jej nazwisko bez jej wiedzy, aby już jako inny podmiot wyłudzić od następnych firm towary.” (k. 786). Jak się okazało, uprzednio R. L. już w 2012r. zamówił w firmie (...) cały samochód tektury o wartości 41 tys. zł i na chwilę obecną tytułem tej wierzytelności zobowiązany jest nadal zapłacić kwotę 31 tys. zł plus odsetki. Rozmowy pracownicy (...) dotyczyły również możliwości odebrania zalegającej jeszcze u oskarżonego i nie wykorzystanej tektury i o tyle chociażby pomniejszenia spowodowanego zachowaniem oskarżonego uszczuplenia, lecz jak sprawdzono to, w K. zalegała inna, o innych parametrach tektura, niż ta jaką (...) SA wysłało oskarżonemu. Oskarżony swoim działaniem perfidnie wprowadził spółkę w błąd co do tego, iż ma w ogóle zamiar spłacić zamówiony towar, z góry i kierunkowo działając z chęcią wyłudzenia owej tektury.

Powyższe ustalono na podstawie wskazanych dowodów, a ponadto na podstawie zeznań świadków W. M. (k. 910) i M. S. (1) (k. 806) oraz byłych pracowników oskarżonego: K. U. (k. 1692-1693, k. 912-913, k. 1249-1250), M. J. (k. 1693-1694, k. 1243-1244), T. K. (k. 1693-1694, k. 1335-1336) oraz R. M. (k. 1694).

Umową z dnia 15 września 2011r. (k. 988-991) oskarżony R. L. kupił od firmy (...) w W. fabrycznie nowe urządzenie do bezpośredniego naświetlania foto polimerowych form drukarskich (...) to P. za kwotę 105 tys. euro (faktura VAT k. 995 na kwotę 547.712,24 zł). Przedmiotowe urządzenie poligraficzne zostało oskarżonemu dostarczone w maju 2012r., a oskarżony jej wartości nie uiścił. Wierzyciel wystąpił o zasądzenie należnej mu kwoty co nastąpiło nakazem zapłaty z dnia 28 grudnia 2012r., przy czym po wniesieniu przez oskarżonego sprzeciwu i przeprowadzeniu postępowania – wyrokiem Sądu Okręgowego

w R. z dnia 29 marca 2013r., sygn. akt VI GC (...) została zasądzona na rzecz wierzyciela kwota 547.712,24 zł (k. 1004-1008, nadto dokumenty dot. wierzytelności i postępowania k. 979-1003 oraz zeznania świadka T. N. k. 976-977). Pismem z dnia 28 sierpnia 2012r. (...) SERWIS (...) wezwał oskarżonego do zapłaty należności (k. 997 + potwierdzenie otrzymania wezwania k. 998-999). R. L. nie uiścił dłużnej sumy w żadnym zakresie, lecz zaczął się rozglądać za nabywcą chętnym kupić jego działkę z domem. Wiadomość ta dotarła do G. M. (1), który interesował się zainwestowaniem środków jakie posiadał w kupno nieruchomości mieszkaniowej. Strony porozumiały się ze sobą i po krótkich uzgodnieniach i negocjacjach w dniu 6 grudnia 2012r. oskarżony R. L. zawarł przed notariuszem B. H. w K. umowę sprzedaży nieruchomości położonej w K. przy ul. (...),

a składającej się z zabudowanej działki nr (...) o powierzchni 0,0228 ha oraz udziału wynoszącego 1/8 części w niezabudowanych działkach: nr (...)

o powierzchni 0,0505 ha i nr (...) o powierzchni 0,0327 ha – na rzecz G. M. (1) i jego małżonki A. M., za kwotę 350 tys. zł, która to kwota na prośbę oskarżonego została mu wypłacona przez nabywcę w gotówce (akt notarialny k. 9-11 oraz zeznania świadka G. M. k. 1691 i k. 12-13 oraz k. 194-195). Przy dokonywaniu tej transakcji G. M. (1) dowiedział się, że R. L. zamierza także sprzedać prawo użytkowania wieczystego innych działek. Początkowo G. M. (1) nie był tym zainteresowany, lecz po zorientowaniu się o jaką nieruchomość chodzi, rozmawiał z oskarżonym kolejny raz i zdecydował się na jej kupno. Strony ustaliły łączną cenę na kwotę 230 tys. zł; nieruchomość składała się z trzech działek, przy czym co do jednej Prezydent Miasta K. miał prawo pierwokupu. Najpierw zatem aktem notarialnym z dnia 28 stycznia 2013r. oskarżony sprzedał prawo użytkowania wieczystego działek nr (...) o powierzchni 0,1567 ha i nr (...) o powierzchni 0,0211 ha oraz prawo własności posadowionego na działce (...) budynku produkcyjnego stanowiącego odrębny od gruntu przedmiot własności wyceniając ich wartość na kwotę 180 tys. zł i jednocześnie od warunkiem sprzedając działkę (...)

o powierzchni 0,1276 ha, wyceniając jej wartość na kwotę 50 tys. zł (k. 15-19) – następnie zaś aktem notarialnym z dnia 27 lutego 2013r. w Kancelarii (...) – po niewykorzystaniu przez Prezydenta prawa pierwokupu, sprzedał oskarżony ostatecznie owo prawo użytkowania wieczystego, kwitując odbiór kwoty 50 tys. zł w gotówce (k. 20-22). W dniu podpisywania przez strony tego aktu notarialnego u notariusza nie działał system podglądu on line ksiąg wieczystych, lecz strony pomimo tego zdecydowały się na zawarcie transakcji. Po roku czasu okazało się, że tydzień wcześniej komornik wpisał hipotekę na tę nieruchomość, albowiem co do niej toczyła się egzekucja i została ona zlicytowana, mimo, iż oskarżony zapewniał, że nieruchomość jest wolna od obciążeń. Nabywca w związku z wpisaną na rzecz banku hipoteką na nieruchomościach przy ul (...) w K., spłacił na rzecz banku hipotekę w wysokości 180 tys. zł. Jak zeznał G. M. (1), kontaktował się

z oskarżonym co do zlicytowania działki będącej już jego własnością; „Rozmawiałem z L., a on śmiał mi się w twarz.” (k. 1691). Dodał również wyjątkowo wymownie: „Kiedy podliczyłem sobie zysk ze sprzedaży pozostałych nieruchomości i to co straciłem to mniej więcej wyszedłem na zero, ale dla Urzędu Skarbowego zakup nieruchomości za około 200 tys. i sprzedaż tejże za dwukrotni większą wartość oznacza tyle, że ja od tego muszę zapłacić podatek, każdy mi mówi, żeby zrobić L. sprawę, ale sam wpis plus koszty sporządzenia pozwu to koszty ok. 10 tys. zł a on jest „nieegzekwowalny”.”

Z powyższego wynika, iż w oskarżony w chwili gdy oskarżony zorientował się, iż nieuchronnie jego wierzyciel T. N. podjął kroki i wystąpił na sądową drogę dochodzenia roszczeń o czym uprzedzał oskarżonego – ten ostatni, w tym samym czasie rozgląda się za kupcem chętnym do nabycia należącego do niego nieruchomości mieszkalnej. Jest to ewidentne działanie w kierunku tego, by udaremnić wierzycielowi wykonanie uzyskanego w grudniu nakazu zapłaty, którego rozstrzygnięcie po wniesieniu przez oskarżonego sprzeciwu zostało powtórzone ostatecznie w zapadłym w marcu 2013r. wyroku.

W tym czasie oskarżony R. L. znajdował się w sytuacji grożącej mu niewypłacalności i wyprzedając swój majątek uszczuplił tym samym niewątpliwie zaspokojenie wielu innych niżej wymienionych swoich wierzycieli, których miał już w tamtym czasie.

Prowadząc działalność gospodarczą Drukarnia (...) od końca 2000r. utrzymywał kontakty gospodarcze z szeregiem różnych podmiotów gospodarczych; prowadząc tą działalność zaciągał w związku z nią również szereg kredytów w różnych bankach.

Oskarżony R. L. zawarł (...) Bankiem Spółdzielczym

w S. Oddział w M. w dniu 18 stycznia 2012r. umowę pożyczki nr (...)G./2012 na działalność gospodarczą C. (...) na kwotę 490 tys. zł, przy czym pod koniec 2012r. zaprzestał jej spłacania a w lutym 2013. Kontakt z R. L. się urwał. Bank wystąpił o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 15.05.2013r., co nastąpiło postanowieniem Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 20.06.2013r.

i komornik wszczął postępowanie egzekucyjne (k. 176, k. 280-281, k. 1158, k. 1178, zeznania świadka J. M. k. 1017-1018). W (...) Banku Spółdzielczym w S. Oddział w B. zawarł zaś oskarżony w dniu 30.05.2012r. umowę kredytową nr (...) o kredyt inwestycyjny na kwotę 460 tys. zł z przeznaczeniem na zakup nieruchomości w M.. Od stycznia 2013r. zaprzestał płacenia również tego zobowiązania, stąd bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny w dniu 9.05.2013r. i został on zaopatrzony w klauzulę wykonalności z dnia 12.06.2013r. przez Sąd Rejonowy w Krośnie i wierzyciel wystąpił również o jego egzekucję (k. 174, k. 852, k. 1180, zeznania świadka J. L. k. 1014-1015, k. 1040, k. 1126, k. 1127).

Oskarżony w tamtym czasie był również dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Jak zeznali świadkowie P. K. (k. 1019-1020 i k. 1024) oraz U. B. (k. 1021-1022), zaświadczenie na nazwisko R. L. o niezaleganiu przez niego w płatnościach składek na ZUS z dnia 25.11.2011r. o nr (...) nigdy nie zostało przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w K. wydane. Dowodzi to w sposób oczywisty tego, że już w tamtym czasie nie odprowadzał oskarżony stosownych środków na ubezpieczenie, w przeciwnym razie bowiem nie stworzyłby fikcyjnego dokumentu. Jak wynika zresztą z pisma ZUS-u z dnia 2 kwietnia 2014r. (k. 1140) oskarżony R. L. zalegał z płatnością składek za C. (...) wobec ZUS na ubezpieczenie społeczne począwszy od miesiąca września 2012r. Jak wynika zaś z zaświadczenia ZUS z daty 12.02.2016r., na dzień 1.04.2014r. oskarżony z tytułu samych składek na fundusz ubezpieczeń społecznych zalegał na kwotę ponad 62 tys. zł.

W przedmiotowym okresie czasu wierzycielem oskarżonego stawał się również Urząd Skarbowy. Treść zeznań świadka A. Z. (k. 1038-1039) ewidentnie świadczy o tym, że oskarżony prowadził wyjątkowo „kreatywną” księgowość. Jak wynika z kolei z list zaległości podatkowych (k. 820-823), zaległości w miesięcznych płatnościach składek w podatku dochodowym widnieją począwszy od miesiąca lutego 2012r. Na styczeń 2013r. ich suma wynosiła 10 tys. zł.

W dniu 28 maja 2012r. oskarżony R. L. w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej C. (...) zawarł ze spółką (...) SA w W. umowę leasingową dotyczącą maszyny poligraficznej naświetlarki dużej wartości poprzedzoną

sprzedażą tego urządzenia wymienionej firmie leasingowej (k. 1596-1607). Umowa zobowiązywała oskarżonego do ratalnej spłaty ustalonej wartości, lecz ostatnia rata wpłynęła w grudniu 2012r. i od tego momentu dalsze raty nie były już regulowane (zeznania świadka B. D. k. 971-972, faktura k. 975). Później unikał z wierzycielem wszelkich kontaktów, stąd nakazem zapłaty z dnia 19 lutego 2014r., sygn. akt XX GNc (...) Sąd Okręgowy w Warszawie zasądził od oskarżonego na rzecz (...) SA kwotę 955.800,07 zł. ((...) SA jest następcą (...) SA w W. k. 1654). (k. 33-112, k. 165, zeznania świadka L. S. k. 1009-1010).

Oskarżony R. L. w związku z prowadzoną działalnością Drukarnia (...) zawarł również umowy leasingowe ze spółką (...) sp. z o.o. w R.. W dniu 29.10.2009r. zawarł umowę leasingu maszyn: (...) 8, która została przez spółkę wypowiedziana w dniu 4.01.2013r., wobec okoliczności, iż oskarżony jako leasingobiorca nie spłacał rat leasingowych; wierzyciel wypełnił weksel in blanco na kwotę pozostałą do zapłaty i po bezskutecznym wezwaniu dłużnika do spłaty należności skierował sprawę do Sądu Okręgowego w Rzeszowie, który nakazem zapłaty z dnia 7.03.2013r., sygn. akt IV GNc (...) zasądził od oskarżonego na rzecz spółki kwotę blisko 161 tys. zł (zeznania świadka K. P. k. 1031-1032; k. 173). W dniu zaś 29.12.2009r. oskarżony zawarł umowę leasingu samochodu osobowego M., która z analogicznych jak wyżej powodów, czyli niespłacania przez oskarżonego rat leasingowych została przez wierzyciela wypowiedziana w dniu 4.01.2013r.; w tym przypadku również spółka (...) SA oddała sprawę do Sądu Okręgowego w Rzeszowie, który nakazem zapłaty z dnia 12.03.2013r., sygn. akt VI GNc (...) zasądził od oskarżonego jako dłużnika kwotę blisko 103 tys. zł. (zeznania świadka j.w., nadto k. 147, 1190).

(...) sp. z o.o. – obecnie (...) Sp. z o.o. (k. 1644) była dostawcą różnych rodzajów papierów i kartonów do druków dla C. (...) R. L. i w okresie od lutego 2010r. do sierpnia 2012r. (zeznania świadka Ł. C. k. 1125) pomiędzy wymienioną spółką a oskarżonym doszło do kilkudziesięciu transakcji handlowych. Oskarżony do października 2012r. dokonywał wpłat za przeterminowane należności, a po tej dacie zaprzestał płacenia, dlatego w styczniu 2013r. spółka (...) złożyła pozew do Sądu Rejonowego w Lublinie – Zachód

w L., który nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 5.02.2013, sygn. akt VI NC-e (...), zasądził od oskarżonego na rzecz spółki (...) kwotę blisko 84 tys. zł (k. 838).

W przedmiotowym okresie czasu – kiedy oskarżony sprzedawał G. M. (1) wymienione wyżej nieruchomości, zaprzestał płacenia również na rzecz swego kontrahenta (...) sp. z o.o. z siedzibą w G., z którą współpracował w ramach prowadzenia Drukarni (...) w okresie od grudnia 2011r. do października 2012r. (zeznania świadka M. M. k. 1118-1119), kupując materiały w postaci tektury litej i falistej, przy czym od października 2012r. zaprzestał regulować należności, w związku

z czym Sąd Rejonowy w Lesznie nakazem zapłaty z dnia 26.02.2013r., sygn. akt V GNc (...), zasądził na rzecz wymienionej spółki kwotę blisko 7 tys. zł (k. 836).

Kolejnym wierzycielem, któremu w tym czasie oskarżony zaprzestał spłacać należności był (...) Bank (...) SA w W., z którym zawarł w dniu 10.10.2011r. kredyt odnawialny na kwotę 50 tys. zł, co do którego ostatnią ratę uiścił z dnia 24.10.2012r. (zeznania świadka M. S. (2) k. 1044-1045), wobec czego bank wystąpił o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 21.03.2013r., co nastąpiło postanowieniem Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 23.05.2013r., sygn. akt V GCo (...) (k. 150).

Kolejnym kontrahentem, od którego oskarżony kupował artykuły papiernicze była M. D. prowadząca działalność gospodarczą pod firmą (...) w R.. W okresie września, października 2012r. oskarżony również temu kontrahentowi zaprzestał płacenia za odbierany towar, w efekcie wierzycielka oddała sprawę do sądu, który nakazem zapłaty z dnia 21.03.2013r. zasądził od oskarżonego na jej rzecz kwotę ponad 38 tys. zł (zeznania świadka P. D. k. 1103-1104, k. 1105-1109 i k. 1110).

W tym czasie oskarżony zobowiązany był również zapłacić na rzecz spółki jawnej (...) pozostałą do rozliczenia od grudnia 2011r. kwotę 2.024,73 zł, czego nie uczynił, a wierzyciel zwrócił się do sądu o zasądzenie na jego rzecz tej kwoty, co nastąpiło nakazem zapłaty Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 29.04.2013r., sygn. akt V GNc (...) (zeznania świadka W. L. k. 1120-1121, k. 894 i k. 1167).

Oskarżony R. L. wystawił weksel in blanco jako zabezpieczenie zawartej przez spółkę z o.o. (...) umowy z dnia 2 grudnia 2010r. kredytu obrotowego nieodnawialnego na kwotę 100 tys. zł, przeznaczonego na finansowanie bieżących zobowiązań związanych z działalnością gospodarczą spółki (...), w tym czasie oskarżony był prezesem zarządu spółki (...), która nie spłacała rat kredytu w związku z czym powstało zadłużenie na rzecz (...) SA – wobec czego w dniu 20.08.2013r. bank wydał bankowy tytuł egzekucyjny, któremu postanowieniem z dnia 5.09.2013r. Sąd Rejonowy w Krośnie nadał klauzulę wykonalności; na podstawie tego tytułu wykonawczego oskarżony tytułem należności głównej zobowiązany jest zapłacić na rzecz (...) SA kwotę 37.580,68 zł. (zeznania świadka D. K. k. 1111-1113, k. 163, k. 1307-1320).

L. C. oraz J. D. wspólnicy J. sp. j. w R. sprzedawali oskarżonemu towar niezbędny do prowadzonej przez niego działalności drukarskiej, przy czym w związku z korzystaniem przez R. L. z odroczonej terminowości płatności, w 2012r. jego zadłużenie na rzecz wymienionej spółki wyniosło łącznie 35.616,92 zł i został on pismem z dnia 28 maja 2012r. wezwany do jej uiszczenia (k. 1501) i wobec braku płatności w 12.09.2012r., sygn. akt VGNC (...) Sąd Rejonowy w Rzeszowie wydał nakaz zapłaty na kwotę 35.016,93 zł (k. 1502), a następnie po wniesieniu przez oskarżonego sprzeciwu – wyrokiem z dnia 9.04.2013r., sygn. akt V GC (...) zasądzone na rzecz spółki kwotę 29.818,69 zł – po wniesieniu bowiem pozwu przez powoda do sądu oskarżony uiszczył wierzycielowi kwotę 5 tys. zł (k. 1489-1500, k. 1504-1511).

W przedmiotowym czasie, w dniu 3.10.2012r., spółka (...) sp. z o.o. wykonała na rzecz oskarżonego złożone przez niego zamówienie na wykonanie oraz montaż stolarki okiennej w hali produkcyjnej przy ul. (...) w M.. Pomimo wykonania zlecenia oskarżony za zamówienie nie zapłacił; wyrokiem z dnia 20.08.2013r. Sąd Rejonowy w K. orzekł od oskarżonego tę kwotę, sygn. akt V GC (...) (zeznania świadka B. O. k. 1122-1123, k. 1164 i k. 685).

Z dokumentów postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Krośnie N. K. wynika, iż Sąd Rejonowy w Poznaniu – Stare Miasto w P. nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym o sygn. akt X GNc (...) zasądził od oskarżonego na rzecz wierzyciela (...) sp. z o.o. kwotę 2 tys. zł, co do której to kwoty w dniu 12 sierpnia 2013r. wszczęte zostało postępowanie egzekucyjne.

W firmie (...) GMBH sp. z o.o. Oddział Polska w W. oskarżony R. L. dokonywał zakupu materiałów poligraficznych, za które o listopada 2011r. zaprzestał uregulowywania płatności, dlatego spółka zwrócił się do sądu o wydanie nakazu zapłaty, co nastąpiło w postępowaniu upominawczym w dniu 21.02.2013r., sygn. akt V GNc (...), którym zasądzone od oskarżonego kwotę blisko 24 tys. zł (k. 1132, k. 832 i k. 1272-1297).

W tym również czasookresie spółka (...) sp. z o.o. w D. dostarczała oskarżonemu termofolie, za które to materiały zamówione i pobrane od wymienionego wierzyciela w okresie 7 – 26 lutego 2013r. oskarżony nie uiszczył zapłaty; na pobrany przez oskarżonego towar zostały wystawione faktury na łączną kwotę 15.526,54 zł i oskarżony został wezwany pismem z daty 14 maja 2013r. do ich pokrycia, lecz to nie nastąpiło i w dniu 23.07.2013r. Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim wydał nakaz zapłaty przeciwko oskarżonemu na powyższą kwotę (k. 1230-1242 i k. 834).

Oskarżony zaopatrywał się w papier do prowadzonej przez siebie drukarni w spółce (...) sp. z o.o., gdzie korzystał tak jak u wielu swych kontrahentów z odroczonej terminowości płatności. We wrześniu 2012r. oskarżony zaprzestał płatności za towar; ostatnia nie zapłacona faktura była za lipiec 2012r. z terminem płatności na dzień 24 września 2012r.. W sumie oskarżony nie uiszczył należności za towar z 23 faktur na łączną kwotę blisko 141 tys. zł. Wierzyciel skierował sprawę do Sądu Okręgowego w Rzeszowie, który wyrokiem z dnia 5.11.2013r., sygn. akt VI GC (...) zasądził od oskarżonego tę kwotę (zeznanie świadka D. F. k. 1058-1059, k. 1060-1102 i k. 1165).

Oskarżony R. L. w dniu 3.01.2013r. zlecił spółce (...) sp. z o.o. w P. opublikowanie artykułu promocyjnego w miesięczniku (...) w numerze (...) i zleceniodawca opublikował ów artykuł promocyjny w wydawanym przez siebie

miesięczniku branżowym, wystawiając następnie fakturę VAT na kwotę 2.091 zł i po wezwaniu oskarżonego do zapłaty, co nie nastąpiło, spółka wystąpiła do Sądu Rejonowego w Poznaniu, który nakazem zapłaty z dnia 24.09.2013r., sygn. akt IX GNc (...) zasądził od oskarżonego na rzecz (...) sp. z o.o. wymienioną kwotę (k. 1261-1270, k. 155).

Oskarżony nadal prowadził działalność gospodarczą, w ramach której wypożyczył od W. C. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w K. przedłużacz ogrodowy, na co została wystawiona faktura z dnia 24.06.2013r. na kwotę 185,50 zł, lecz pomimo licznych wezwań o zapłatę oskarżony tej stosunkowo niewielkiej należności, nie uregulował i nakazem zapłaty z dnia 8.11.2013r. Sąd Rejonowy w Krośnie, sygn. akt V GNc (...) zasądził od oskarżonego na rzecz wymienionej spółki przedmiotową kwotę (k. 1299-1305). Wierzyciel – na podstawie wydanego my tytułu wykonawczego zlecił komornikowi postępowanie egzekucyjne, które zostało umorzone ze względu na stwierdzenie jego bezskuteczności (k. 179).

Na podstawie tytułu egzekucyjnego w postaci aktu notarialnego zawartego przed notariuszem B. H. z dnia 10.11.2011r., sygn. akt Rep. A nr (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 2.12.2013r., sygn. akt I Co (...) zasądzono z kolei na rzecz wierzyciela Powiatowego Urzędu Pracy w K. kwotę 22.777,88 zł (k. 180, k. 1176).

Na podstawie umowy z dnia 28.11.2011r. zawartej z (...) SA z siedzibą w R. oskarżony kupował energię elektryczną, za którą od listopada 2012r. nie płacił, mimo kierowania do niego wezwań i mimo korzystania z tego medium w kolejnych miesiącach. Wierzyciel zwrócił się do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie, który nakazem zapłaty z dnia 24.09.2013r. zasądził od oskarżanego na rzecz (...) SA kwotę 7.709,95 zł. postanowieniem zaś tego sądu z dnia 20.12.2013r. została nadana wymienionemu orzeczeniu klauzula wykonalności (k. 1200-1208 i k. 187).

Jak się okazało oskarżony prowadząc działalność gospodarczą C. (...) nie tylko zaprzestał regulowania należności za prąd na rzecz (...), lecz zalegał z płaceniem za dostarczane medium również na rzecz (...) SA w W., który to wierzyciel uzyskał przeciwko oskarżonemu nakaz zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy w T. z dnia 12.08.2013r., sygn. akt VGNC (...) (k. 684, k. 1161).

Każdy z wymienionych wierzycieli mając tytuł egzekucyjny zwracał się następnie o nadanie mu przez właściwy sąd klauzuli wykonalności i uzyskane tytuły wykonawcze w każdym przypadku stanowiły podstawę wszczęcia danego postępowania egzekucyjnego przez komornika sądowego celem podjęcia próby zaspokojenia wierzytelności.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie wskazanych numerów kart dowodów dokumentarnych,

Oskarżony R. L. w trakcie toczącego się postępowania przygotowawczego trzykrotnie składał wyjaśnienia; nie przyznał się do popełnienia przedstawionych mu zarzutów.

Słuchany w dniu 27.06.2016r. (k. 964) oświadczył, iż musi się przygotować do obrony i przygotować odpowiednie dokumenty, stąd wyznaczono kolejny termin jego przesłuchania (k. 1194-1195), które miało miejsce w dniu 15.07.2016r. Oskarżony ustosunkowując się do pierwszego

z zarzutów wyjaśnił, iż drukarnia (...) jest własnością jego siostry A. K. i została przez nią założona „bowiem ja miałem już problemy finansowe”. (...) przejął jego klientów i zajmował się „tylko działalnością związaną z drukarnią, przede wszystkim z produkcją opakowań. (...) Siostra nie miała orientacji co do prowadzonej działalności, nie znała się na tym. Oddawała zazwyczaj słuchawkę mnie gdy rozmawiała z klientem.” Oskarżony stwierdził również, iż w związku z zupełną niewiedzą siostry odnośnie działalności drukarskiej, stwierdziła ona, że będzie zamawiać towar i podpisywać się nazwiskiem swojego męża G. K., nadto, iż

w związku z tym, że z czasem siostra jego zatrudniona została w (...), cały obowiązek związany z prowadzeniem (...) spadł na niego. Opisał siostrę jako niepoważną osobę, która roztrwonila pieniądze i nie uiściła kwoty 530 zł za wycięcie opakowań jakie zamówiła firma ze (...) i w związku

z którą to transakcją, z kolei zamówiona została przez (...) z firmy (...) tektura. Przyznał, iż on co najmniej dwa razy rozmawiał

z pracownikiem (...) w sprawie zamówienia tej tektury. Stwierdził, iż nie wie kto ostatecznie złożył zamówienie, ani nie wie czy należność na rzecz (...) została w końcu uregulowana, przy czym jego zdaniem w firmie (...) były środki, żeby zapłacić należność na rzecz (...). Na pytanie dlaczego zostały sprzedane nieruchomości przy ul. (...) w K., oskarżony wyjaśnił, iż potrzebował pieniędzy na utrzymanie produkcji w C. (...) oraz w firmie (...) w Ś. na Słowacji. Zdaniem oskarżonego w chwili kiedy dawał ogłoszenia o sprzedaży tych nieruchomości, „to nie miał wymagalnych wierzytelności, a te inne to nie wiem”.

Również będąc słuchanym w dniu 29 sierpnia 2016r. (k. 1368-1369) oskarżony nie przyznał się do popełnienia postawionych mu zarzutów

i przedstawił wydruk zestawiający należące do niego środki trwałe C. (...) -u za okres styczeń – grudzień 2013r. opiewające zdaniem oskarżonego na kwotę 3.300.922,23 zł wyjaśniając, iż jego majątek był tak znaczący, że sprzedając te dwie nieruchomości „nie miałem świadomości, że będę działał na szkodę pokrzywdzonych to jest moich wierzycieli.”

Wobec okoliczności zaś, iż oskarżony podał, że leczył się psychiatrycznie powołani zostali biegli psychiatrzy oraz biegły psycholog, którzy po przebadaniu oskarżonego stwierdzili, iż jego poczytalność zarówno w czasie czynów, jak i w trakcie postępowania nie budzi wątpliwości oraz, iż może on brać udział w postępowaniu karnym, w tym stawać przed sądem i może również prowadzić obronę w sposób samodzielny i rozsądny (opinia k. 1254-1258).

Zdaniem sądu, kiedy analizuje się wyjaśnienia oskarżonego nieprzyznającego się do winy, przewrotnie można stwierdzić, że przyznane przez niego okoliczności, właśnie te winę potwierdzają. Jak można zinterpretować zdanie oskarżonego kiedy mówi o działalności siostry: „Założyła tą firmę bowiem ja miałem już problemy finansowe.”? Jednoznacznym dla Sądu jest, iż oskarżony nie mógł już dalej działać w branży drukarskiej, nie byłby w stanie nabyć już u żadnego producenta czy hurtowni materiałów drukarsko-poligraficznych, dlatego namówił siostrę A. K. do tego, żeby zgłosiła na siebie prowadzenie działalności gospodarczej, co miało być jedynie przykrywką do tego, że w tym samym miejscu, z tymi samymi pracownikami, na tych samych maszynach, czynności wykonywał i działalność dalej prowadził oskarżony (zeznania świadków: K. U. k. 1692-1693, k. 912-913, k. 1249-1250; M. J.: k. 1693, k. 1243-1244; T. K. k. 1693-1694, k. 1335-1336; R. M. k. 1694). Zeznają zresztą wprost o tym przesłuchani pracownicy oskarżonego opisując wymownie, iż siostra oskarżonego nie znała się na działalności drukarskiej – przyznaje to zresztą sam R. L., nadto świadek K. U. zeznała – że wywierał on presję na siostrze, żeby tą działalność otworzyła. A. K. zaś prowadzeniem przedmiotowej działalności w ogóle się nie zajmowała, będąc po prostu jedynie figurantem. Jak prostolinijnie i szczerze zeznała świadek A. O. pracownik firmy (...) SA (k. 1814-1815) – po fakcie zorientowała się ona, że zamawiający u niej tekturę i przedstawiający się jako R. L. mężczyzna, uprzednio już w 2012r. zamówił w firmie (...) towar na kwotę 41 tys. zł, za który nie zapłacił do chwili obecnej. Ewidentnym jest, iż to oskarżony dokonał zamówienia tektury w (...), co do czego wystarczy prześledzić chociażby prowadzoną przez niego ze spółką korespondencją e-mailową (k. 863 i nast.). Jak bagatelizująco wyjaśnił sam oskarżony miał on wtedy problemy finansowe – zdaniem sądu w chwili dokonywania zamówienia tektury na nazwisko siostry, nie miał zamiaru dokonać za niego płatności. Skoro dwa lata wcześniej pobrał towar wartości 41 tys. zł i nie zapłacił za niego, to dokonując po dwóch latach na siostrę w opisanych warunkach zamówienia tektury za nieco ponad 5 tys. zł, działał z pełną świadomością wyłudzenia go od spółki; postępował z pełnym wyrachowaniem.

W ocenie sądu winnym jest oskarżony również popełnienia drugiego z zarzuconych mu czynów. Biorąc pod uwagę profil prowadzonej przez oskarżonego działalności gospodarczej trudno jest nie uznać, iż zakup oraz instalowanie wyjątkowo wartościowej oraz gabarytowo olbrzymiej maszyny drukarsko-poligraficznej nabytej w firmie (...), z której korzystanie wymagało przeszkolenia pracowników, nie była dla oskarżonego czynnością wyjątkowo znaczącą z punktu widzenia prowadzenia firmy. Kiedy przeanalizuje się zeznania świadka T. N. (k. 976-978) jasno z nich wynika, iż oskarżony działał na zwłokę bo doskonale zdawał sobie sprawę zarówno ze swojej kondycji majątkowej, jak i z tego, że po otrzymaniu w lipcu 2012r. faktury VAT za przedmiotową maszynę ze wskazanym dwumiesięcznym terminem płatności i nie zapłaceniu jej tytułem żadnej należności, wierzyciel zgodnie z zapowiedzią niezwłocznie przystąpi do sądowego egzekwowania swych praw. R. L. pismem z dnia 28.08.2012r. został ostatecznie wezwany do zapłaty (k. 997) i w tej sytuacji we wrześniu 2012r. do T.

N. zgłosił się oskarżony „(...) z obywatelem Słowacji panem H.. Zapytał czy będzie możliwość sfinansowania transakcji zakupu przedmiotowego urządzenia przez jego firmę słowacką, w celu pominięcia podatku VAT. Wówczas podczas tego spotkania podpisałem umowę na sprzedaż urządzenia (...) z panem H.. Wtedy też wystawiłem fakturę imiennie na M. H.. Faktura z dnia 17 lipca 2012r. wystawiona dla C. (...) -u nadal obowiązywała. Tą wystawioną dla H. oryginał odebrał L.. Ja zastrzegłem, że jeżeli w ciągu 3 dni nie zostanie ona zapłacona to ja fakturę tą anuluję wystawiając fakturę korygującą. Żadne pieniądze nie wpłynęły ze Słowacji, umowę i fakturę anulowałem.” Nieprzypadkowa jest więc zbieżność, iż w tym samym czasie wierzyciel uzyskuje na swoją rzecz przeciwko oskarżonemu nieprawomocny zakaz zapłaty z dnia 28.12.2012r. (k. 1000) i w tym samym czasie tj. w dniu 6.12.2012r.

a następnie w dniu 27.02.2013r. dochodzi do zbycia przez oskarżonego dwóch nieruchomości. W tle trwa postępowanie przed sądem gospodarczym, w którym oskarżony nie bierze udziału (uzasadnienie wyroku k. 1007), przy czym jednocześnie wnosi opóźniający uprawomocnienie się orzeczenia sprzeciw, wiedząc, iż jest on zupełnie bezpodstawny.

Wyjątkowo wymowne jest również i to, że za zakup nieruchomości, na żądanie oskarżonego, nabywca uiszcza mu należności w gotówce. Jest to działanie, które ewidentnie zdaniem sądu pokazuje, że oskarżony działa w celu udaremnienia wykonania orzeczenia sądu gospodarczego w sprawie VI GC (...)czym uszczupla zaspokojenie swego wierzyciela poprzez zbycie tych nieruchomości; z pobranych w gotówce środków nie spłaca żadnego z wierzycieli. Potencjalnie bowiem kiedy egzekwowanie wierzytelności jest już na drodze komorniczego postępowania egzekucyjnego, a biegły sporządził czynności opisu i oszacowania, i dochodzi do licytacyjnej sprzedaży nieruchomości, wierzyciele mają szansę przynajmniej częściowego zaspokojenia się, a to zgodnie ze sporządzonym planem podziału sumy uzyskanej z egzekucji, co do sprzedanych przez oskarżonego nieruchomości zostali tej możliwości pozbawieni. W ocenie sądu sprzedając te nieruchomości miał oskarżony na względzie udaremnienie T. N. potencjalnego zaspokojenia się, ponieważ aktywność oskarżonego była ukierunkowana ewidentnie na blokowanie temu podmiotowi czynności. Zadał sobie oskarżony trud opóźniania wystawienia faktury, następnie podjął próbę formalne zmiany nabywcy pod pretekstem ucieczki przed płaceniem podatku VAT, w końcu zaczął szukać nabywców na swe działki.

Takim działaniem oskarżony dokonał również uszczuplenia wymienionych powyżej – wielu innych swoich wierzycieli, na rzecz których

w tamtym okresie czasu powstało po stronie oskarżonego zadłużenie, a którzy

w tym czasie lub później występowali na sądową drogę dochodzenia swych roszczeń. Wyjaśnianie przez oskarżonego, że w chwili kiedy jego siostra zakładała działalność gospodarczą (...) on zaczynał mieć kłopoty finansowe – jest „wielkim niedomówieniem”. Oskarżony zdaniem sądu kolejny raz próbuje okazać się w lepszym świetle, które nie ma nic wspólnego

z rzeczywistością. Trudno uwierzyć w jego wyjaśnienia, iż na grudzień 2013r. środki trwałe C. (...) -u wynosiły ponad 3 mln 300 tys. zł, w sytuacji gdy zapozna się i przeanalizuje chociażby wnioski opinii biegłego (k. 331-356). Skoro jak twierdzi – jego majątek w tamtym czasie był tak znaczący, że nie miał świadomości, że będzie działał na szkodę wierzycieli (wyjaśnienia k. 1368-1369), to dlaczego nie regulował swych zobowiązań i to od takich zupełnie niewielkiej wielkości, aż po poważne sumy. Żaden ze wskazanych powyżej wierzycieli nie został zaspokojony przez oskarżonego, inaczej przecież wszystkie wymienione podmioty nie zwracałyby się o wyegzekwowanie należnych im środków na drogę postępowania komorniczego. W zależności od tego kto pyta i do czego oskarżonemu w jego mniemaniu to jest potrzebne – raz twierdzi on, że miał problemy finansowe, a raz wymienia ponad trzymilionowe aktywa. W postępowaniu prowadzonym z oskarżenia prywatnego przed tut. Sądem w sprawie II K (...), na rozprawie w dniu 27.05.2013r. zapytany

o stan majątkowy (k. 55 w/w akt), wymienia kilkumilionowy majątek – w tym m.in. dom w K. o wartości 1,4 mln zł, trzy mieszkania w K.

o wartości 1 mln zł, mieszkanie w W. oraz nieruchomości oceniając swe miesięczne dochody netto na kwotę 150 tys. zł. Ponad rok później zaś, na rozprawie z dnia 4.11.2014r. zapytany o stan majątkowy oświadczył: „na obecną chwilę bez majątku.” (k. 221 w/w akt). Można jedynie zadać sobie retoryczne pytanie o to, co oskarżony zrobił ze swym majątkiem warty według jego oświadczeń co najmniej kilka milionów złotych i jednocześnie nie spłacił

w znacznej części swych wierzycieli, a postępowania egzekucyjne wszczęte przez większość z nich zostały umorzone ze względu na bezskuteczność egzekucji? Trudno nie uznać, iż sprzedając przedmiotowe nieruchomości nie uszczuplił możliwości zaspokojenia swych wierzycieli, a miał ich na przełomie 2012r. i 2013r. wielu. Podzielił sąd przy tym interpretację znamienia „wielu” przedstawioną przez oskarżyciela w uzasadnieniu aktu oskarżenia (k. 1536).

W ocenie sądu zachowaniem swym wyczerpał oskarżony znamiona zarzuconych mu występków. Art. 300 § 3 kk będący poprzez art. 11 § 3 kk podstawą wymiaru kary, przewiduje zagrożenie karą – tak jak przestępstwo oszustwa z art. 286 § 1 kk – od 6 miesięcy do lat 8 pozbawienia wolności. Za każdy z przypisanych mu przestępstw wymierzył oskarżonemu sąd karę po

1 roku pozbawienia wolności, przyjmując przy tym, iż obowiązujące do dnia

1 lipca 2015r. brzmienie kodeksu karnego, a więc w chwili popełnienia przez oskarżonego czynów, jest dla niego względniejsze. Uprzednio bowiem obowiązujące uregulowanie przewidywało chociażby wyższy wymiar kary pozbawienia wolności, której wykonanie można było warunkowo zawiesić, czego akurat w przedmiotowym przypadku w ocenie sądu nie ma podstaw by uczynić – o czym poniżej.

Wymierzając kary jednostkowe po jednym roku pozbawienia wolności miał sąd na względzie, iż stopień jego winy oraz społecznej szkodliwości czynów jest bardzo wysoki. Najlepszym komentarzem co do jego zachowania są słowa przesłuchiwanej w charakterze świadka A. O., która zatrudniona jest w spółce (...) i sprzedawała oskarżonemu ową partię tektury: „W środowisku oskarżony jest znaną osobą, sprzedajemy dużo w okolicy K. i J. klienci ostrzegają nas przed firmami, które nie płacą, ja o niego już nie pytam, bo to nie ma sensu, mam tylko nadzieję, że ten człowiek po prostu poniesie w końcu za to karę, bo jego zachowanie jest niewyobrażalne.” (k. 1815). Takie zachowanie oskarżonego jako przedsiębiorcy współpracującego na danym rynku z innymi podmiotami gospodarczymi jest wyjątkowo nieuczciwe i naganne. Powoduje wielki stan zagrożenia wobec uczciwie działających przedsiębiorców i częstokroć jest powodem załamania działalności takich wierzycieli w danej branży, a nawet utraty przez nich płynności i upadłości. Nadto, w związku z tym, iż występku oszustwa dopuścił się oskarżony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wymierzył mu sąd również karę grzywny w rozmiarze 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 zł. W ocenie sądu wymierzona liczba stawek dziennych uwzględnia stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, a przyjęta wysokość stawki dziennej koresponduje z możliwościami dochodowymi R. L.. Wymierzenie nadto kary grzywny obok kary pozbawienia wolności czyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

W miejsce orzeczonych kar jednostkowych wymierzył sąd oskarżonemu karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Przestępstwa jakich się dopuścił R. L. związane są z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą; działał on z rozmysłem i w celowy sposób, naruszył zasady uczciwego działania w biznesie, nie zwracając uwagi na skutki jakie może wywołać u innych przedsiębiorców prowadzących swą aktywność uczciwie. Uwzględnił sąd jego karalność, a także to, że żadnego wniosku ze swojego zachowania na chwilę obecną jak się wydaje nie wyciągnął, co jednocześnie przesądza o tym, że brak jest wobec niego podstaw do warunkowego zawieszenia mu wykonania orzeczonej kary łącznej. Wystarczy zauważyć, iż na terminie rozprawy z dnia 22.02.2017r. domagał się on wyznaczenia mu obrońcy z urzędu, oświadczając, że nie ma środków na ustanowienie obrońcy z wyboru (k. 1675), w sytuacji gdy w paralelnie toczącej się sprawie o sygn. akt II K (...), na rozprawie w dniu 9.02.2017r. oświadczył, że jego sytuacja majątkowa w chwili obecnej uległa zmianie. Podał, że jest prezesem Huty (...) w K. przy ul. (...) i zatrudnia 590 osób; podpisał z Urzędem Miasta umowę i rejestruje Zespół Szkół (...) w K., do których nabór ma zostać uruchomiony od 1.09.2017r. Podał również jednoznacznie: „W chwili obecnej miesięcznie zarabiam 280 tys. zł.” (k. 1809). Śledząc zaś treść rozmowy e-mailowej prowadzonej przez oskarżonego z kilkorgiem wierzycieli, do którego wysłana została propozycja zawarcia porozumienia co do spłaty zalegającej na ich rzecz wierzytelności, było to czynnością jedynie pozorną, obliczoną wyłącznie na to by zaprezentować się w lepszym świetle, w rzeczywistości oskarżony nie miał i nie ma zamiaru regulować żadnych wpłat (k. 1703-1805), zresztą obrońca oskarżonego pisze o tym wprost (k. 1716). Trudno uważać za poważną propozycję zawarcia porozumienia co do spłacania zadłużenia wobec kilku wierzycieli, którzy zgodzili się podpisać porozumienie za realne co do tego, że co miesiąc oskarżony na rzecz kilku z nich uiszczać będzie tytułem spłaty 5 czy 10 tys. zł, w sytuacji gdy targuje się o każdy

tysiąc złotych (k. 1769-1781) by ostatecznie oświadczyć (k. 1776), że „(...) obecnie Pan L. nie jest w stanie na dzień dzisiejszy przed terminem rozprawy dokonać żądanej pierwszej wpłaty.”. Oceniając jego zachowanie po popełnieniu przestępstw do chwili obecnej – nie wykazał oskarżony swym zachowaniem by zasługiwał na warunkowe zawieszenie mu wykonania orzeczonej kary łącznej.

W ocenie sądu zachowanie oskarżonego jest niepoważne i lekceważy wszelkie normy zachowania się dorosłego człowieka mającego zadłużenie

i świadomość, że winnym jest on konkretnym osobom i spółkom zapłatę pieniędzy, oskarżony lekceważy zwłaszcza te normy obowiązujące podczas prowadzenia działalności gospodarczej, stąd celowym było uwzględnienie wniosku oskarżyciela i orzeczenie wobec R. L. środka karnego w postaci pięcioletniego zakazu prowadzenia działalności gospodarczej, zwłaszcza właśnie poligraficzno-drukarskiej.

O kosztach orzeczono na podstawie i w sposób jak w pkt V wyroku, przy czym wskazana kwota stanowi sumę kosztów wykazanych za postępowanie przygotowawcze (k. 1518), ryczał za doręczenia przed sądem oraz wysokość przypadających od orzeczonych kar opłat karnych.

Z) odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć oskarżonemu.